

14. navadna nedelja C

*V katero koli hišo pridete,
recíte najprej: Mir tej hiši!
In če bo v njej sin miru,
bo na njem počival vaš mir. (Lk 10,5-6a)*

Prvo berilo

Izaíja 66,10-14c

Veselite se s hčerjo jeruzalemsko, radujte se nad njo, vsi, ki jo ljubite, uživajte z njo veselje vsi, ki žalujete nad njo, da se nasesate in nasitite iz prsi njenih tolažb, da se nasrkate in okrepite iz naročja njene slave. Kajti tako govori Gospod: "Glej, napeljal bom k njej mir kakor reko, slavo narodov kakor poplavljač hudournik, iz katerega boste pili. V naročju vas bodo nosili, na kolenih ljubkovali. Kakor mati tolaži svojega otroka, vas bom jaz tolažil, v Jeruzalemu boste potolaženi. Videli boste in vaše srce se bo veselilo, vaše kosti bodo brstele kakor trava. Gospodova roka bo očitna na njegovih služabnikih."

Drugo berilo

Galačanom 6,14-18

Bratje in sestre, meni pa Bog ne daj, da bi se hvalil, razen s križem našega Gospoda Jezusa Kristusa, po katerem je bil svet križan zame, jaz pa svetu. Kajti niti obreza nič ne velja niti neobreza, ampak nova stvaritev. Nad vsemi pa, ki bodo živeli po tem pravilu, naj bosta mir in usmiljenje, kakor tudi nad Božjim Izraelom. Odslej naj mi nihče ne povzroča nevšečnosti; jaz namreč nosim Jezusova znamenja na svojem telesu. Milost našega Gospoda Jezusa Kristusa naj bo z vašim duhom, bratje in sestre! Amen.

Evangelij

Luka 10,1-9

Tisti čas je Gospod določil še drugih dvainsedemdeset in jih poslal pred seboj po dva in dva v vsako mesto in kraj, kamor je sam nameraval. Rekel jim je: "Žetev je obilna, delavcev pa malo. Prošite torej Gospoda

žetve, naj pošlje delavce na svojo žetev. Pojdite! Pošiljam vas kakor jagnjeta med volkove. Ne nosíte s seboj ne denarnice ne torbe ne sandal in spotoma nikogar ne pozdravljajte! V katero koli hišo pridete, recíte najprej: 'Mir tej hiši!' In če bo v njej sin miru, bo na njem počival vaš mir; če pa ne, se mir povrne k vam. V tisti hiši ostanite ter jejte in pijte, kar vam dajo, kajti delavec je vreden svojega plačila. Ne hodíte iz hiše v hišo. V katero koli mesto pridete in vas sprejmejo, jejte, s čimer vam postrežejo. Ozdravljajte bolnike, ki so v njem, in jim govorite: 'Približalo se vam je Božje kraljestvo.'"¹¹

V razmislek

Veliko ljudi, predvsem v naši širši okolici, vidi cerkev kot veliko organizacijo z veliko uradniki, kot institucijo z obilico uradov in pa kot storitveno ustanovo, ki jo potrebujemo ob določenih trenutkih našega življenja. S tem je poglavje cerkve pri veliki večini zaključeno.

Današnji evangelij pa v nasprotju s tem opisuje popolnoma drugo prisodobo cerkve. Vabi nas, da se ponovno spomnimo izvora in bistva cerkve. Jezus razpošlje, poleg dvanajstih apostolov, še dvainsedemdeset učencev. Precejšnje število, s katerim evangelist Luka želi pokazati, da smo Kristjani poslani na pot, da vsem ljudem oznanimo nov, boljši svet. Pri čemer se morajo zavedati vsi, ki se trudijo, da bi na svet prinesli Božje kraljestvo, da so kot ovce med volkovi, ko dvomijo o starem in oznanjajo nove vrednote. Jezus z vsakdanjimi stvarmi opozori na navidezno razumne argumente, ki lahko ovirajo našo poklicanost. Zgolj nahrbtnik najnujnejšega ali prijateljski pozdrav, več ne potrebujemo. Jezus nas vsekakor želi opozoriti na vse, kar bi nas lahko zadržalo ali odvrnilo od naše poklicanosti. Moč teh, ki jih je Jezus poslal, ni osnovana na posedovanju denarja, prihrankov ali obleke – nič od tega nam ne more dati prave varnosti. Z navodilom, da naj ničesar ne jemljejo s seboj, želi osvoboditi od lažne varnosti. Nahrbtnik in pozdrav ne ovirata svobode, nenavezanosti in razdajanja v svetu, kjer je potrebno še neskončno veliko storiti.

Edino, kar Jezus da svojim učencem za popotnico, je mir (shalom), torej srečo, zdravje in odrešenje v vsečloveškem smislu. Shaloma, ključne besede evangelija, naj učenci ne bi oznanjali z besedami – morali bi ga toliko bolj v celoti – z vsem telesom in dušo – živeti, da bi ga preko njih izkusili drugi ljudje. V tem je poslanstvo celotne cerkve.

Da ljudje izkusijo odrešenje, ki je Kristus sam, je edina naloga cerkve. Vse ostalo je podrejeno tej nalogi oziroma poslanstvu ali pa je samo sebi namen. Uspeh učencev ni odvisen od opreme, temveč od sporočila samega, kar je nedvoumno povedal Jezus v današnjem evangeliju.

Če danes kot cerkev govorimo o miru (shalomu), to pomeni, da se zavzemamo za pravičnost med ljudmi, t.j. da se zavzemamo, da vsi prejmemo to, kar nam pripada – svobodo, človeško dostojanstvo, varstvo, varnost – z eno besedo odrešenje. Jasno je, da tako obsežnega miru ne moremo ustvariti ljudje sami, temveč da je predvsem Božji dar. Zato je dobro, da gremo "v cerkev" – ne zaradi bega pred pokvarjenim in zablojenim svetom, temveč da damo – podkreppljeni z molitvijo in s pomočjo Svetega duha ter obdarjeni z Božjim shalomom – naš osebni, nenadomestljivi prispevek k novemu svetu, svetu odrešenja.

14. navadna nedelja C

*V katero koli hišo pridete,
recíte najprej: Mir tej hiši!
In če bo v njej sin miru,
bo na njem počival vaš mir. (Lk 10,5-6a)*

Prvo berilo

Izaija 66,10-14c

Veselite se s hčerjo jeruzalemsko, radujte se nad njo, vsi, ki jo ljubite, uživajte z njo veselje vsi, ki žalujete nad njo, da se nasesate in nasitite iz prsi njenih tolažb, da se nasrkate in okrepite iz naročja njene slave. Kajti tako govori Gospod: "Glej, napeljal bom k njej mir kakor reko, slavo narodov kakor poplavljač hudournik, iz katerega boste pili. V naročju vas bodo nosili, na kolenih ljubkovali. Kakor mati tolaži svojega otroka, vas bom jaz tolažil, v Jeruzalemu boste potolaženi. Videli boste in vaše srce se bo veselilo, vaše kosti bodo brstele kakor trava. Gospodova roka bo očitna na njegovih služabnikih."

Drugo berilo

Galačanom 6,14-18

Bratje in sestre, meni pa Bog ne daj, da bi se hvalil, razen s križem našega Gospoda Jezusa Kristusa, po katerem je bil svet križan zame, jaz pa svetu. Kajti niti obreza nič ne velja niti neobreza, ampak nova stvaritev. Nad vsemi pa, ki bodo živeli po tem pravilu, naj bosta mir in usmiljenje, kakor tudi nad Božjim Izraelom. Odslej naj mi nihče ne povzroča nevšečnosti; jaz namreč nosim Jezusova znamenja na svojem telesu. Milost našega Gospoda Jezusa Kristusa naj bo z vašim duhom, bratje in sestre! Amen.

Evangelij

Luka 10,1-12.17-20

Tisti čas je Gospod določil še drugih dvainsedemdeset in jih poslal pred seboj po dva in dva v vsako mesto in kraj, kamor je sam nameraval. Rekel jim je: "Žetev je obilna, delavcev pa malo. Prosíte torej Gospoda žetve, naj pošlje delavce na svojo žetev. Pojdite! Pošiljam vas kakor jagnjeta med volkove. Ne nosíte s seboj ne denarnice ne torbe ne sandal in spotoma nikogar ne pozdravljajte! V katero koli hišo pridete, recíte najprej: 'Mir tej hiši!' In če bo v njej sin miru, bo na njem počival vaš mir; če pa ne, se mir

povrne k vam. V tisti hiši ostanite ter jejte in pijte, kar vam dajo, kajti delavec je vreden svojega plačila. Ne hodíte iz hiše v hišo. V katero koli mesto pridete in vas sprejmejo, jejte, s čimer vam postrežejo. Ozdravljajte bolnike, ki so v njem, in jim govorite: 'Približalo se vam je Božje kraljestvo.' V katero koli mesto pa pridete in vas ne sprejmejo, pojdite na njegove ulice in recíte: 'Tudi prah vašega mesta, ki se je prijel naših nog, otresamo na vas, vendar védite, da se je približalo Božje kraljestvo.' Povem vam: Sódomi bo na tisti dan laže kakor temu mestu."

Dvainsedemdesetéri so se veseli vrnili in govorili: "Gospod, celo hudi duhovi so nam pokorni v tvojem imenu." In rekel jim je: "Gledal sem satana, ki je kakor blisk padel z neba. Glejte, dal sem vam oblast stopati na kače in škorpijone ter na vsakršno sovražnikovo moč. In nič vam ne bo škodovalo. Vendar se ne veselite nad tem, da so vam duhovi pokorni, ampak se veselite, ker so vaša imena zapisana v nebesih."

V razmislek

Veliko ljudi, predvsem v naši širši okolici, vidi cerkev kot veliko organizacijo z veliko uradniki, kot institucijo z obilico uradov in pa kot storitveno ustanovo, ki jo potrebujemo ob določenih trenutkih našega življenja. S tem je poglavje cerkve pri veliki večini zaključeno.

Današnji evangelij pa v nasprotju s tem opisuje popolnoma drugo prisposodbo cerkve. Vabi nas, da se ponovno spomnimo izvora in bistva cerkve. Jezus razpošlje, poleg dvanajstih apostolov, še dvainsedemdeset učencev. Precejšnje število, s katerim evangelist Luka želi pokazati, da smo Kristjani poslani na pot, da vsem ljudem oznanimo nov, boljši svet. Pri čemer se morajo zavedati vsi, ki se trudijo, da bi na svet prinesli Božje kraljestvo, da so kot ovce med volkovi, ko dvomijo o starem in oznanjajo nove vrednote.

Jezus z vsakdanjimi stvarmi opozori na navidezno razumne argumente, ki lahko ovirajo našo poklicanost. Zgolj nahrbtnik najnujnejšega ali prijateljski pozdrav, več ne potrebujemo. Jezus nas vsekakor želi opozoriti na vse, kar bi nas lahko zadržalo ali odvrnilo od naše poklicanosti. Moč teh, ki jih je Jezus poslal, ni osnovana na posedovanju denarja, prihrankov ali obleke – nič od tega nam ne more dati prave varnosti. Z navodilom, da naj ničesar ne jemljejo s seboj, želi osvoboditi od lažne varnosti. Nahrbtnik in pozdrav ne ovirata svobode, nenavezanosti in razdajanja v svetu, kjer je potrebno še neskončno veliko storiti.

Edino, kar Jezus da svojim učencem za popotnico, je mir (shalom), torej srečo, zdravje in odrešenje v vsečloveškem smislu. Shaloma, ključne besede evangelija, naj učenci ne bi oznanjali z besedami – morali bi ga toliko bolj v celoti – z vsem telesom in dušo – živeti, da bi ga preko njih izkusili drugi ljudje. V tem je poslanstvo celotne cerkve.

Da ljudje izkusijo odrešenje, ki je Kristus sam, je edina naloga cerkve. Vse ostalo je podrejeno tej nalogi oziroma poslanstvu ali pa je samo sebi namen. Uspeh učencev ni odvisen od opreme, temveč od sporočila samega, kar je nedvoumno povedal Jezus v današnjem evangeliju.

Če danes kot cerkev govorimo o miru (shalomu), to pomeni, da se zavzemamo za pravičnost med ljudmi, t.j. da se zavzemamo, da vsi prejmemo to, kar nam pripada – svobodo, človeško dostojanstvo, varstvo, varnost – z eno besedo odrešenje. Jasno je, da tako obsežnega miru ne moremo ustvariti ljudje sami, temveč da je predvsem Božji dar. Zato je dobro, da gremo "v cerkev" – ne zaradi bega pred pokvarjenim in zablojenim svetom, temveč da damo – podkreppljeni z molitvijo in s pomočjo Svetega duha ter obdarjeni z Božjim shalomom – naš osebni, nenadomestljivi prispevek k novemu svetu, svetu odrešenja.